

Pe lângă plopii fără soț

Mihai Eminescu

Pe lângă plopii fără soț
Adesea am trecut;
Mă cunoșteau vecinii toți –
Tu nu m-ai cunoscut.

La geamul tău ce strălucea
Privii atât de des;
O lume-toată-nțelea –
Tu nu m-ai înțeles.

De câte ori am așteptat
O șoaptă de răspuns!
O zi din viață să-mi fi dat,
O zi mi-era de-ajuns;

O oră să fi fost amici,
Să ne iubim cu dor,
S-ascut de glasul gurii mici
O oră și să mor.

Dându-mi din ochiul tău senin
O rază dinadins,
În calea timpilor ce vin
O stea s-ar fi aprins.

Ai fi trait în veci de veci
Și rânduri de vieți,
Cu ale tale brațe reci
Înmărmureai măreț -

Un chip de-apururi adorat
Cum nu mai au perechi
Acele zâne ce străbat
Din timpurile vechi.

Căci te iubeam cu ochi păgâni
Și plini de suferinți,
Ce mi-i lăsară din bătrâni
Părinții din părinți.

Azi nici măcar îmi pare rău
Că trec cu mult mai rar,
Că cu tristețe capul tău
Se-ntoarce în zadar.

Căci azi te semeni tuturor
La umbrel și la port,
Și te privesc nepăsător
Cu-n rece ochi de mort.

Tu trebuia să te cuprinzi
De acel farmec sfânt,
Și noaptea cadelă s-aprinzi
Iubirii pe pamânt.

Along uneven poplar trees

Mihai Eminescu

Along uneven poplar trees
So many times I walked;
All neighbors knew me who I was –
Except you who did not.

Your window that was always lit
I looked at quite a lot;
The whole world seemed to understand –
Except you who did not.

So many times I did expect
A whisper as response!
One day to give me of your life
One day would be enough;

Only one hour to be friends
Each other so to love
For me to listen to your voice
One hour then to die.

To give me from your clear eye
A ray to be just mine,
A bright star would have come to light
Within the passing time.

You would have lived forevermore,
Life after life on end,
With your cold arms as always
Astonishing and grand –

An image always adored
As no equal there was
Among the fairies of old
Coming to us through time.

For you I loved with pagan eyes
And full of so much pain,
Left to me since the olden times
Through parents one by one.

Today I'm feeling no regrets
Passing by now and then,
For sadness I see when your head
Turns toward me in vain.

You now resemble one and all
As you dress and walk by,
Indifferent do I look at you
With a dead man's cold eye.

You should have then and there felt
That charm as from above,
At night one candle should have lit
Here on earth for love.

Translated by Fr. Ioan Ionita
August 15, 2019